

ABSTRAKT

Práce vystihuje neodmyslitelnou roli dialogu a kladení otázek ve výuce na 2. stupni základní školy. Cílem teoretické části práce je poukázat na důležitost vedení žáků k dialogu a kladení otázek pro osobní rozvoj jedince a také na hlubší porozumění učivu. Zároveň na základě dostupné literatury a výzkumů shrnuje základní principy a předpoklady dialogické výuky.

V praktické části práce se autor formou akčního výzkumu snaží reflektovat poznatky a příklady ze své praxe a navrhuje některé metody a postupy, které lze pro podporu dialogického vyučování použít. Zaměřuje se především na otázky, které žáci kladou, a porovnává své výstupy s teoretickým pozadím, z něž vychází. Zkoumá kontexty a typy otázek položených žáky v prezenční i distanční výuce a dále navrhuje postupy, jak je k aktivnímu tázání více vybízet. Výsledky ukazují, že žáci jsou schopni ve výuce klást otázky, nicméně v běžných frontálně uspořádaných hodinách se tímto způsobem zpravidla účastní promluv pouze zlomek žáků. V tom případě se jako efektivní způsob zapojení žáků do výuky ukazuje možnost klást otázky písemně nebo žáky k formulaci otázek vybízet v rámci zadání úkolu nebo aktivity.

KLÍČOVÁ SLOVA

dialog, rozhovor, vyučování, otázky, diskuse, porozumění, výchova